

Arrest

nr. 281 624 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 22 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit en bent u een Roma afkomstig uit Skopje, Noord-Macedonië. U werkte in Noord-Macedonië als markthandelaar. U hebt tot het 6e jaar van het middelbaar onderwijs in Noord-Macedonië gestudeerd.

In 2013 was uw vader dronken en brak hij een ruit van de winkel van een persoon waarmee hij zaken deed. Hierbij raakte de zoon van deze winkelier gewond. Sindsdien hebben jullie altijd problemen gehad met de winkelier.

Uw vader en zijn familie hebben steeds gezegd dat u de biologische dochter van uw vader niet bent. U en uw moeder werden door uw vader ook mishandeld. U en uw moeder trachtten drie of vier keer ergens anders te gaan wonen, weg van uw vader. Zo gingen jullie in 2014 en 2018 naar Strumica en Bitola. Jullie vader kwam echter steeds achter jullie aan. Tussen 2012 en 2018 reisde u vanuit Noord-Macedonië verschillende keren naar Duitsland. U diende in Duitsland drie verzoeken om internationale bescherming in. U weet de precieze data van de eerste twee verzoeken niet. De laatste keer was in 2017 of 2018. U kent het resultaat van deze verzoeken om internationale bescherming niet. Soms ondertekende u een document om vrijwillig naar Noord-Macedonië terug te keren. In 2018 zei uw vader u dat u diende terug te keren naar Noord-Macedonië. Omdat u dacht dat uw vader zou veranderen, keerde u ook effectief terug naar Noord-Macedonië. Van 2018 tot en met 11/12 november 2021 verbleef u ononderbroken in Noord-Macedonië. Een week voor uw vertrek naar België (i.e. begin november 2021) vernam u van de familie van uw vader dat uw vader een DNA-test wilde laten uitvoeren om te weten te komen of u al dan niet zijn biologische dochter bent. Uw moeder wilt echter geen DNA-test laten uitvoeren. Op 11/12 november 2021 verliet u, samen met uw moeder, Noord-Macedonië. U reisde illegaal over land naar België. Op 14 november 2021 kwam u aan in België. U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 16 november 2021. U weet niet waar uw moeder momenteel is en hebt geen contact met haar.

U bent in het bezit van uw originele identiteitskaart geldig van 20 augustus 2017 tot en met 19 augustus 2027.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Dat u bij de DVZ aangeeft stress te ondervinden (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5 en vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ, vraag 1) en dat uw mentale gezondheid niet zo goed is omwille van uw situatie (Verklaring DVZ, vraag 28), is onvoldoende om te stellen dat er elementen of omstandigheden zijn waardoor u niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure. U legt immers geen enkel begin van bewijs neer dat deze mentale problemen dermate ernstig zijn dat deze een invloed zouden hebben op onderhavige procedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd tweemaal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal en u maakte telkenmale een medisch attest over ter rechtvaardiging van uw afwezigheid. Er dient vooreerst te worden verwezen naar artikel 18§2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat als volgt luidt: "Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vierde lid, een nieuwe geldige reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde gehoor rechtvaardigt, kan de Commissaris-generaal een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit." Bovendien sluit de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) ('Procedurerichtlijn') een beslissing evenmin uit. Artikel 14.3 van voorgaande Richtlijn stipuleert dat het feit dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden de beslissingsautoriteit niet belet een beslissing over een verzoek om internationale bescherming te nemen. Aldus dient besloten te worden dat het Commissariaat-generaal een geldige beslissing kan nemen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat - wat betreft de Eurodac-resultaten in uw dossier waaruit blijkt dat u internationale bescherming geniet in Duitsland - de Duitse asielinstanties per schrijven van 25.11.2021 hebben laten weten dat u geen internationale beschermingsstatus hebt in Duitsland. Bijgevolg wordt uw vrees ten aanzien van Noord-Macedonië, uw land van herkomst, beoordeeld.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest in het geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië voor uw vader. U vreest dat hij een DNA-test wil laten uitvoeren omdat hij vermoedt dat u zijn biologische dochter niet bent. U stelt ook dat uw vader u en uw moeder mishandelde (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.4 en 3.5).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u, die geschoold bent en in Noord-Macedonië werkte als markthandelaar, die zelfstandig in België een verzoek om internationale bescherming indiende, en (luidens informatie waarover het CGVS beschikt) in België op een privéadres verblijft, voor de door u

aangehaalde problemen met uw vader – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien geeft u expliciet aan dat u in Noord-Macedonië geen problemen kende met de autoriteiten (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 7A).

Dezelfde conclusie geldt voor het feit dat uw familie problemen kende met een winkelier – waarvan u nota bene de naam niet kent – omdat uw vader de ruit stukbrak van de winkel van deze winkelier en omdat de zoon van de winkelier hierbij gewond raakte (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 7C).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk

bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U maakt dit evenwel nergens aannemelijk. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Wat betreft huiselijk geweld erkent het commissariaat-generaal dat dit in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (of Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan in 2018 een nationaal actieplan voor de implementatie van dit Verdrag. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw identiteitskaart wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit en herkomst staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Betreffende de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM, duidt de Raad erop dat hij zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal niet uitspreekt over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. De bevoegdheid van de commissaris-generaal in onderhavig beroep is immers beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet waardoor een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM *in casu* dan ook niet aan de orde is.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Vooreerst bemerkt de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft vastgesteld dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden aanwezig zijn. Hij wijst er in zijn beslissing op dat verzoekende partij, welke ten tijde van haar verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) heeft aangegeven stress te ondervinden en dat haar mentale gezondheid niet zo goed is omwille van haar situatie, nalaat enig bewijs voor te leggen waaruit blijkt dat haar mentale problemen dermate een ernstige invloed zouden hebben op onderhavige procedure. Voorts blijkt uit de stukken in het administratief dossier dat het interview bij de DVZ op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid (zie administratief dossier, stuk 8, map DVZ). In haar verzoekschrift onderneemt verzoekende partij geen enkele poging om bovenstaande vaststellingen met concrete argumenten te weerleggen. De Raad volgt dan ook de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal.

2.2.4. De commissaris-generaal verwijst vervolgens in zijn beslissing naar artikel 18 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het artikel luidt als volgt:

"§ 1. Indien de asielzoeker zich niet aanmeldt op de voor het gehoor vastgelegde datum, neemt de ambtenaar nota van zijn afwezigheid.

De regelmatigheid van de kennisgeving van de oproeping tot het gehoor moet worden geverifieerd.

§ 2. De asielzoeker maakt binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal.

In afwijking van het eerste lid legt de asielzoeker, die overeenkomstig artikel 7, paragraaf 5 of paragraaf 7 werd opgeroepen voor een gehoor, binnen de twee dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal.

In afwijking van het eerste en tweede lid legt de asielzoeker, die overeenkomstig artikel 7, paragraaf 6 werd opgeroepen voor een gehoor, binnen één dag na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal.

Als hij de reden geldig acht roept de Commissaris-generaal de asielzoeker op een latere datum opnieuw op of verzoekt de Commissaris-generaal hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vierde lid, een nieuwe geldig reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde gehoor rechtvaardigt, kan de Commissaris-generaal een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit."

Verzoekende partij voert in het voorliggend verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal, ondanks dat wordt aanvaard dat deze *in casu* over de mogelijkheid beschikte om af te zien van het persoonlijk onderhoud, niet over alle relevante informatie beschikte om tot een beslissing te komen.

De Raad duidt er evenwel op dat artikel 18, § 2, vierde lid van voornoemd koninklijk besluit van 11 juli 2003 bepaalt dat, in de situatie waarbij de asielzoeker zich niet heeft aangemeld op de voor het gehoor vastgelegde datum doch binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid overmaakt aan de commissaris-generaal, de commissaris-generaal de asielzoeker op een latere datum opnieuw oproept of hem verzoekt om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen. *In casu* werd door verzoekende partij een geldige reden gegeven voor haar afwezigheid tijdens het persoonlijk onderhoud dat zou plaatsvinden op 16 februari 2022. Uit het per e-mail d.d. 15 februari 2022 bijgebrachte medisch attest blijkt dat verzoekende partij wegens ziekte niet aanwezig zou kunnen zijn, waarop het persoonlijk onderhoud door verwerende partij werd geannuleerd (zie administratief dossier, stuk 5). Hierna werd verzoekende partij heropgeroepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud dat zou plaatsvinden op 7 juni 2022. Uit het per e-mail d.d. 8 juni 2022 bijgebrachte medisch attest blijkt dat verzoekende partij wederom wegens ziekte niet aanwezig zou kunnen zijn. Verzoekende partij werd aldus tweemaal opgeroepen en door de commissaris-generaal wordt niet betwist dat zij toen een geldige reden had om niet aanwezig te zijn. Vervolgens werd door de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 18, § 2, vijfde lid van voornoemd koninklijk besluit van 11 juli 2003 besloten om op grond van de elementen in zijn bezit over te gaan tot het nemen van een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoekende partij, die lijkt te menen dat de commissaris-generaal niet over alle relevante informatie beschikte om een beslissing te nemen, op geen enkele manier in haar verzoekschrift concretiseert over welke informatie zij dan nog beschikt. Echter heeft verzoekende partij wel degelijk de kans gehad bijkomende informatie op nuttige wijze uiteen te zetten in het verzoekschrift en aanvullende stukken neer te leggen, alwaar zij geheel geen gebruik van heeft gemaakt.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad volgt de beoordeling van de commissaris-generaal waarbij deze stelt dat de vrees van verzoekende partij dient te worden beoordeeld ten aanzien van haar land van herkomst, zijnde Noord-Macedonië.

Door verwerende partij wordt in dit verband het volgende opgemerkt: *“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat - wat betreft de Eurodac-resultaten in uw dossier waaruit blijkt dat u internationale bescherming geniet in Duitsland - de Duitse asielinstanties per schrijven van 25.11.2021 hebben laten weten dat u geen internationale beschermingsstatus hebt in Duitsland. Bijgevolg wordt uw vrees ten aanzien van Noord-Macedonië, uw land van herkomst, beoordeeld.”*

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat volgens haar bijkomend onderzoek vereist is om uitsluitel te geven over een internationale beschermingsstatus in Duitsland, merkt de Raad op dat de redenering van verzoekende partij uitermate merkwaardig is. Immers stelt de Raad zich vragen bij het bijkomend onderzoek wat zich volgens verzoekende partij zou opdringen. Gezien de commissaris-generaal Eurodac raadpleegde – waaruit bleek dat verzoekende partij internationale bescherming genoot – en zich vervolgens bij de Duitse asielinstanties informeerde naar een internationaal beschermingsstatuut in hoofde van verzoekende partij, waaruit echter bleek dat verzoekende partij geen internationale beschermingsstatus heeft in Duitsland, kan niet worden ingezien welk bijkomend onderzoek nog zou kunnen worden uitgevoerd. Gelet op het antwoord van de Duitse asielinstanties, beoordeelt verwerende partij dan ook terecht de vrees van verzoekende partij ten aanzien van haar land van herkomst, Noord-Macedonië.

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.6. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest voor haar vader, meer bepaald dat deze een DNA-test wil laten uitvoeren omdat hij een vermoeden heeft dat verzoekende partij niet zijn biologische dochter is. Daarnaast werd verzoekende partij, en haar moeder, in het verleden mishandeld door haar vader (administratief dossier, stuk 8, vragenlijst CGVS, vraag 3.4 en 3.5). Alsook duidt zij op problemen die haar familie kende met een winkelier.

2.2.7. De Raad wijst erop dat *in casu* door verwerende partij op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij er niet in slaagt substantiële redenen op te geven om haar land, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen. Meer bepaald wordt in dit verband vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die de desbetreffende vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.8. De Raad meent dat verwerende partij dient te worden bijgetreden waar zij stelt dat nergens uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij voor bovenvermelde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Er dient hierbij te worden gewezen op het feit dat verzoekende partij verklaart geschoold te zijn in Noord-Macedonië, werkte als markthandelaar, zelfstandig haar verzoek om internationale bescherming indiende en in België op een privéadres verblijft, wat volgens de Raad eveneens duidt op de aanwezigheid van de nodige zelfredzaamheid in hoofde van de verzoekende partij. Daarnaast werd door verzoekende partij nog expliciet verklaard dat zij geen problemen kende met de autoriteiten van Noord-Macedonië (vragenlijst CGVS, vraag 7A).

In het verlengde van voorgaande wordt er door de commissaris-generaal nog op gewezen dat uit de beschikbare informatie, meer bepaald de “COI Focus: Noord-Macedonië – Algemene Situatie” van 13 augustus 2021, blijkt dat *“in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke*

mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen." Daarnaast erkent de commissaris-generaal dat huiselijk geweld nog steeds een wijdverspreid probleem is in Noord-Macedonië en er ruimte voor verbetering is, doch blijkt niettemin dat de Noord-Macedonische autoriteiten inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Gelet op voormelde informatie kan dan ook volgens de commissaris-generaal worden gesteld dat verzoekende partij in geval van problemen beroep kan doen op de bescherming van de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten.

De Raad wijst er hierbij nog op dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Noord-Macedonische overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Noord-Macedonië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partij haalt desbetreffend in haar verzoekschrift aan dat zij inderdaad verklaarde nooit problemen te hebben gehad met de autoriteiten, doch dat men deze verklaring dient te begrijpen in die zin dat zij nooit daden stelde die problemen met de autoriteiten veroorzaakten zoals strafbare of andere inbreuken op de wetgeving. Dit staat aldus los van de hulp en bijstand waarop zij als slachtoffer van intra-familiaal geweld, preventief of ter bescherming, beroep zou kunnen doen. Daarnaast worden door verzoekende partij enkele bedenkingen geuit inzake de "*COI Focus Noord-Macedonië – Algemene Situatie*" van 13 augustus 2021 waarnaar de commissaris-generaal verwijst. Zo stelt zij aan de ene kant dat de door de commissaris-generaal aangehaalde informatie, welke volgens haar enkel betrekking heeft op "*de rechten van de verdediging, de corruptie van de overheid, de bescherming van particulieren tegen overheidsop treden, de georganiseerde misdaad*", niets bijdraagt aan onderhavig verzoek. Aan de andere kant stelt zij dat de informatie haar geponeerde vrees ondersteunt daar deze bevestigt dat er nog steeds belangrijke hervormingen noodzakelijk zijn binnen de ordediensten, intra-familiaal geweld een veel voorkomend probleem is en er op vlak van bestrijding nog heel wat ruimte is voor verbetering.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij niet de minste poging onderneemt om voormelde terechte vaststellingen van de commissaris-generaal *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beperkt zich tot een loutere herhaling van haar vrees en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Gezien uit voormelde landeninformatie blijkt dat de autoriteiten in Noord-Macedonië redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging en het lijden van ernstige schade en aldus in het algemeen de nodige bescherming bieden, kan op basis van deze informatie worden aangenomen dat verzoekende partij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zich kan beroepen op de bescherming van haar autoriteiten, kan uit deze informatie, dit in tegenstelling met wat verzoekende partij laat uitschijnen, geenszins worden afgeleid dat zij daarbij verstoken zou blijven van bescherming en dient verzoekende partij zulks *in concreto* aannemelijk te maken. Evenwel blijft zij desbetreffend manifest in gebreke.

2.2.9. Daarnaast stelt de Raad nog vast dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij tussen 2012 en 2018 enkele keren heen en weer is gereisd tussen Duitsland en Noord-Macedonië, zij drie verzoeken in Duitsland heeft ingediend, de laatste keer in 2017 of 2018, zij niet op de hoogte is van de

resultaten hiervan en zij soms documenten ondertekende om vrijwillig terug te keren naar Noord-Macedonië (administratief dossier, stuk 8, verklaring DVZ, vragen 22 en 32). Dit terwijl verzoekende partij in deze periode reeds problemen kende met haar vader, alsook waren de problemen van haar familie met de winkelier reeds aanwezig (zie vragenlijst CGVS, vragen 3.5 en 3.7). Dat verzoekende partij geen kennis heeft over haar eerdere verzoeken in Duitsland en daarenboven vrijwillig enkele keren terugkeerde naar Noord-Macedonië, getuigt niet van een nood aan internationale bescherming in haar hoofde.

2.2.10. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder het door verzoekende partij neergelegde document en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke asielmotieven zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Macedonisch (administratief dossier, stuk 8, vragenlijst CGVS). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT